

Zbornik sudske prakse

Predmet T-575/22

**2 Celsius i Robin Wood - Gewaltfreie Aktionsgemeinschaft für Natur und Umwelt eV
i
Skydda Skogen, Protect the forest i Zero - Associação Sistema Terrestre Sustentável
i
Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot
i
Päästame Eesti Metsad MTÜ
i
Stichting Comité Schone Lucht
protiv
Europske komisije**

Presuda Općeg suda (šesto vijeće koje zasjeda u sastavu od pet sudaca) od 18. ožujka 2026.

„Okoliš – Aarhuška konvencija – Odbijanje zahtjeva za interno preispitivanje – Članak 10. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 1367/2006 – Delegirana uredba (EU) 2021/2139 – Gospodarenje šumama – Djelatnosti povezane s proizvodnjom goriva i bioenergije iz šumske biomase – Taksonomija – Zahtjevi za kriterije tehničke provjere – Članak 19. Uredbe (EU) 2020/852 – Znatan doprinos ublažavanju klimatskih promjena i prilagodbi klimatskim promjenama – Bitna šteta za okolišne ciljeve”

- Usklađivanje zakonodavstava – Okvir za olakšavanje održivih ulaganja – Utvrđivanje okolišne održivosti gospodarskih djelatnosti – Kriteriji tehničke provjere – Utvrđivanje od strane Komisije – Kriteriji utvrđeni za djelatnosti povezane s gospodarenjem šumama – Analiza klimatskih koristi – Upotreba referentne vrijednosti povezane s uobičajenim aktivnostima – Nepostojanje kvantitativnog praga u pogledu postizanja cilja ublažavanja klimatskih promjena – Dopuštenost – Nepostojanje očite pogreške u ocjeni – Komisijino prekoračenje granica vlastite nadležnosti – Nepostojanje – Povreda načela opreznosti – Nepostojanje (čl. 191. st. 2. i čl. 290. UFEU-a; Uredba Europskog parlamenta i Vijeća 2020/852, čl. 10. st. 1. t. (f) i st. 3. te čl. 19. st. 1. t. (c), (f) i (k); Uredba Komisije 2021/2139, Prilog I., t. 1.3.; Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2018/2001, čl. 29. st. 7. t. (b))*

(t. 52.-64., 68., 70.-83. i 90.-97.)

- Usklađivanje zakonodavstava – Okvir za olakšavanje održivih ulaganja – Utvrđivanje okolišne održivosti gospodarskih djelatnosti – Kriteriji tehničke provjere – Utvrđivanje od strane Komisije – Kriteriji utvrđeni za djelatnosti povezane s gospodarenjem*

šumama – Analiza klimatskih koristi – Subjekti koji gospodare šumskim površinama manjima od 13 hektara i koriste se izuzećem od obveze provedbe navedene analize – Dopuštenost – Nepostojanje očite pogreške u ocjeni – Komisijino prekoračenje granica vlastite nadležnosti – Nepostojanje – Povreda načela proporcionalnosti – Nepostojanje (čl. 290. UFEU-a; Uredba Europskog parlamenta i Vijeća 2020/852, čl. 10. st. 1. t. (f) i st. 3. t. (a), čl. 19. st. 1. t. (c), (d) i (f) te čl. 21. st. 1. posljednja reč.; Uredba Komisije 2021/2139, Prilog I., t. 1.3.; Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2018/2001, čl. 29. st. 6.)

(t. 107.-116., 121.-134., 138.-140.)

3. *Usklađivanje zakonodavstava – Okvir za olakšavanje održivih ulaganja – Utvrđivanje okolišne održivosti gospodarskih djelatnosti – Kriteriji tehničke provjere – Utvrđivanje od strane Komisije – Kriteriji utvrđeni za djelatnosti povezane s gospodarenjem šumama – Zabrana nanošenja bitne štete prilagodbi klimatskim promjenama – Utvrđivanje kriterija usmjerenih na sprečavanje povećanja štetnih klimatskih učinaka povezanih s gospodarskim djelatnostima – Nepostojanje očite pogreške u ocjeni (Uredba Europskog parlamenta i Vijeća 2020/852, čl. 11. st. 1., čl. 17. st. 1. t. (b) i čl. 19. st. 1. t. (b); Uredba Komisije 2021/2139, Prilog I., Dodatak A)*

(t. 148.-152.)

4. *Usklađivanje zakonodavstava – Okvir za olakšavanje održivih ulaganja – Utvrđivanje okolišne održivosti gospodarskih djelatnosti – Kriteriji tehničke provjere – Utvrđivanje od strane Komisije – Kriteriji utvrđeni za djelatnosti povezane s gospodarenjem šumama – Zabrana nanošenja bitne štete prijelazu na kružno gospodarstvo – Utvrđivanje kriterija usmjerenih na održavanje održive opskrbe šumskom biomasom – Nepostojanje očite pogreške u ocjeni (Uredba Europskog parlamenta i Vijeća 2020/852, čl. 17. st. 1. t. (d) podt. i.; Uredba Komisije 2021/2139, Prilog I., t. 1.3.)*

(t. 163.-176.)

5. *Usklađivanje zakonodavstava – Okvir za olakšavanje održivih ulaganja – Utvrđivanje okolišne održivosti gospodarskih djelatnosti – Kriteriji tehničke provjere – Utvrđivanje od strane Komisije – Kriteriji utvrđeni za djelatnosti povezane s gospodarenjem šumama – Zabrana nanošenja bitne štete ublažavanju klimatskih promjena – Nepostojanje izričitog upućivanja na potrebu izbjegavanja uništavanja ponora ugljika u šumi – Neutvrđivanje roka za obnavljanje ugljika izgubljenog uslijed čiste sječe – Dopuštenost (Uredba Europskog parlamenta i Vijeća 2020/852, čl. 17. st. 1. t. (a) i čl. 19. st. 1. t. (b); Uredba Komisije 2021/2139, Prilog II., t. 1.3.; Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2018/2001, čl. 29. st. 6.)*

(t. 185.-193.)

6. *Usklađivanje zakonodavstava – Okvir za olakšavanje održivih ulaganja – Utvrđivanje okolišne održivosti gospodarskih djelatnosti – Kriteriji tehničke provjere –*

Utvrđivanje od strane Komisije – Kriteriji utvrđeni za djelatnosti povezane s gospodarenjem šumama – Zabrana nanošenja bitne štete zaštiti i obnovi bioraznolikosti i ekosustavâ – Usklađenost gospodarske djelatnosti s ciljevima očuvanja na zaštićenim ili određenim područjima – Nepostojanje prenamjene staništa posebno osjetljivih na gubitak bioraznolikosti – Dopuštenost

(Uredba Europskog parlamenta i Vijeća 2020/852, čl. 17. st. 1. t. (f) i čl. 19. st. 1. t. (a) do (c); Uredba Komisije 2021/2139, Prilog I., t. 1.3. i Prilog II., t. 1.3.)

(t. 216.-231.)

7. *Usklađivanje zakonodavstava – Okvir za olakšavanje održivih ulaganja – Utvrđivanje okolišne održivosti gospodarskih djelatnosti – Kriteriji tehničke provjere – Utvrđivanje od strane Komisije – Kriteriji utvrđeni za djelatnosti povezane s bioenergijom – Smanjenje emisija stakleničkih plinova – Upućivanje na druge odredbe prava Unije – Uzimanje u obzir relevantnog postojećeg zakonodavstva Unije – Dopuštenost – Nedostatan obračun emisija ugljika iz šumske biomase – Nepostojanje očitih pogrešaka u ocjeni*

(Uredba Europskog parlamenta i Vijeća 2020/852, čl. 10. st. 1. t. (a) i st. 3. t. (a) te čl. 19. st. 1. t. (d); Uredba Komisije 2021/2139, Prilog I., t. 4.8., 4.13., 4.20. i 4.24.; Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2018/2001, čl. 1. posljednja reč. te čl. 29. st. 6. i 7. i Prilog VI.; Uredba Europskog parlamenta i Vijeća 2018/841)

(t. 251.-270., 275.-281.)

8. *Usklađivanje zakonodavstava – Okvir za olakšavanje održivih ulaganja – Utvrđivanje okolišne održivosti gospodarskih djelatnosti – Kriteriji tehničke provjere – Utvrđivanje od strane Komisije – Kriteriji utvrđeni za djelatnosti povezane s bioenergijom – Zabrana nanošenja bitne štete ublažavanju klimatskih promjena – Proširenje zahtjeva koji se odnosi na jednostavnost uporabe kriterija – Dopuštenost – Obveza oslanjanja na nepobitne znanstvene dokaze – Uzimanje u obzir zahtjevâ usklađenosti politika – Doseg – Povreda načela opreznosti – Nepostojanje*
(čl. 17. st. 1. treća reč. i čl. 191. UFEU-a; uredbe Europskog parlamenta i Vijeća 2018/841 i 2020/852, čl. 10. st. 1. i 3. te čl. 19. st. 1. t. (d), (f) i (k); Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2018/2001)

(t. 288.-293., 298.-301. i 306.-310.)

9. *Usklađivanje zakonodavstava – Okvir za olakšavanje održivih ulaganja – Utvrđivanje okolišne održivosti gospodarskih djelatnosti – Komisijino donošenje delegirane uredbe kojom se utvrđuju kriteriji tehničke provjere za djelatnosti povezane s bioenergijom – Obveza oslanjanja na nepobitne znanstvene dokaze – Doseg – Povreda načela opreznosti – Nepostojanje*
(čl. 191. UFEU-a; Uredba Europskog parlamenta i Vijeća 2020/852, čl. 19. st. 1.)

(t. 324.-333.)

10. *Usklađivanje zakonodavstava – Okvir za olakšavanje održivih ulaganja – Utvrđivanje okolišne održivosti gospodarskih djelatnosti – Kriteriji tehničke provjere – Utvrđivanje od strane Komisije – Kriteriji utvrđeni za djelatnosti povezane s bioenergijom – Zabrana nanošenja bitne štete sprečavanju i kontroli onečišćenja – Zabrana nanošenja bitne štete bioraznolikosti – Prikladnost kriterija – Nepostojanje očite pogreške u ocjeni*
(Uredba Europskog parlamenta i Vijeća 2020/852, čl. 10. st. 3. t. (b) i čl. 17. st. 1. t. (d) podt. i.; Uredba Komisije 2021/2139, uv. izj. 31.; Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2018/2001)
(t. 396.-408., 429.)
11. *Usklađivanje zakonodavstava – Okvir za olakšavanje održivih ulaganja – Utvrđivanje okolišne održivosti gospodarskih djelatnosti – Komisijino donošenje delegirane uredbe kojom se utvrđuju kriteriji tehničke provjere za djelatnosti povezane s bioenergijom – Primjena pristupa u fazama – Dopuštenost*
(Uredba Europskog parlamenta i Vijeća 2020/852, čl. 10. st. 3. t. (b) i čl. 17. st. 1. t. (d) podt. i.; Uredba Komisije 2021/2139, uv. izj. 31.; Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 2018/2001)
(t. 396.-408., 429.)
12. *Usklađivanje zakonodavstava – Okvir za olakšavanje održivih ulaganja – Utvrđivanje okolišne održivosti gospodarskih djelatnosti – Kriteriji tehničke provjere – Utvrđivanje od strane Komisije – Kriteriji utvrđeni za djelatnosti povezane s bioenergijom – Kriteriji kojima se osigurava znatan doprinos navedenih djelatnosti prilagodbi klimatskim promjenama – Nepostojanje pogreške koja se tiče prava ili pogreške u ocjeni koju je počinila Komisija*
(Uredba Europskog parlamenta i Vijeća 2020/852, uv. izj. 3. i čl. 11. st. 1. i st. 3. t. (a); Uredba Komisije 2021/2139, Prilog I, t. 4.7., 4.8., 4.13., 4.19., 4.20., 4.23. i 4.24., i Prilog II, t. 4.7., 4.8., 4.13., 4.19., 4.20., 4.23. i 4.24.)
(t. 421.-427., 432.-435.)
13. *Međunarodni sporazumi – Sporazumi Unije – Pariški sporazum o klimatskim promjenama – Okvirna konvencija Ujedinjenih naroda o promjeni klime – Učinci – Nadređenost aktima sekundarnog prava Unije – Ispitivanje zakonitosti akta sekundarnog prava Unije s obzirom na odredbe navedenih sporazuma – Uvjeti – Odredbe koje nisu bezuvjetne ni dovoljno precizne – Neispunjeni uvjeti*
(čl. 216. st. 2. UFEU-a; Uredba Europskog parlamenta i Vijeća br. 1367/2006, uv. izj. 19. i 21. te čl. 10. st. 1. i čl. 12.)
(t. 442.-459.)

Kratak prikaz

Opći sud potvrđuje odluku Europske komisije kojom se odbija zahtjev za interno preispitivanje Delegirane uredbe 2021/2139¹ o dopuni Uredbe 2020/852 o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja².

Uredbom o taksonomiji uspostavlja se jedinstveni sustav klasifikacije kako bi se na razini Unije uskladili kriteriji za utvrđivanje toga je li gospodarska djelatnost okolišno održiva s obzirom na različite okolišne ciljeve, kao što su ublažavanje klimatskih promjena i prilagodba klimatskim promjenama³.

U tom je kontekstu Komisija donijela Delegiranu uredbu radi dopune Uredbe o taksonomiji utvrđivanjem kriterija tehničke provjere na temelju kojih se određuje pod kojim uvjetima određene gospodarske djelatnosti znatno doprinose okolišnim ciljevima obuhvaćenima tom delegiranom uredbom.

Tužitelji, Robin Wood - Gewaltfreie Aktionsgemeinschaft für Natur und Umwelt eV i druge osobe, podnijeli su Komisiji, na temelju Aarhuške uredbe⁴, zahtjev za interno preispitivanje Delegirane uredbe. Smatrali su da dio kriterija tehničke provjere utvrđenih tom uredbom koji se odnose na gospodarske djelatnosti povezane s gospodarenjem šumama i bioenergijom krši Uredbu o taksonomiji i određene zahtjeve iz Ugovorâ.

Komisija je odlukom od 6. srpnja 2022. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka), koja je predmet tužbe, odbila zahtjev za interno preispitivanje.

Ocjena Općeg suda

U prilog svojoj tužbi tužitelji su osobito tvrdili da Komisijin odgovor na njihov zahtjev za interno preispitivanje sadržava pogreške koje se tiču prava u pogledu usklađenosti kriterija tehničke provjere, koji se odnose na gospodarenje šumama, s načelom „nenanošenja bitne štete” cilju ublažavanja klimatskih promjena iz članka 17. stavka 1. točke (a) Uredbe o taksonomiji. U tom su smislu tvrdili da se tom odredbom zahtijeva održavanje zaliha i ponora ugljika u šumi barem na njihovim trenutačnim razinama.

Međutim, Opći sud ističe da članak 17. stavak 1. točka (a) Uredbe o taksonomiji ne sadržava taj zahtjev, tako da se u kriterijima tehničke provjere ne mora izričito navesti potreba za izbjegavanjem uništavanja ponora ugljika u šumi. Dodaje da je tom odredbom već uređen scenarij uklanjanja postojećih ponora ugljika jer bi se ono moglo smatrati nanošenjem bitne štete ublažavanju klimatskih promjena.

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/2139 od 4. lipnja 2021. o dopuni Uredbe (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća utvrđivanjem kriterija tehničke provjere na temelju kojih se određuje pod kojim se uvjetima smatra da ekonomska djelatnost znatno doprinosi ublažavanju klimatskih promjena ili prilagodbi klimatskim promjenama i nanosi li ta ekonomska djelatnost bitnu štetu kojom drugom okolišnom cilju (SL 2021., L 442, str. 1., u daljnjem tekstu: Delegirana uredba)

² Uredba (EU) 2020/852 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2020. o uspostavi okvira za olakšavanje održivih ulaganja i izmjeni Uredbe (EU) 2019/2088 (SL 2020., L 198, str. 13. te ispravci SL 2021., L 345, str. 41. i SL 2022., L 156, str. 159.) (u daljnjem tekstu: Uredba o taksonomiji)

³ Članci 9. i 10. Uredbe o taksonomiji

⁴ Uredba (EZ) br. 1367/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice (SL 2006., L 264, str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str. 29.), kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2021/1767 Europskog parlamenta i Vijeća od 6. listopada 2021. (SL 2021., L 356, str. 1.) (u daljnjem tekstu: Aarhuška uredba)

Prema mišljenju tužiteljâ, Komisija je počinila pogrešku i time što se u pobijanoj odluci pozvala na kriterije šumske održivosti iz članka 29. stavka 6. Direktive RED II⁵ a da pritom nije uvjerljivo obrazložila nepreciznost u pogledu roka za obnavljanje ugljika izgubljenog uslijed čiste sječe.

Međutim, Opći sud primjećuje da Uredba o taksonomiji, a osobito njezin članak 17. stavak 1. točka (a), ne zahtijeva razinu detaljnosti koja bi obuhvaćala utvrđivanje rokova za obnavljanje ugljika izgubljenog uslijed čiste sječe. Dodaje da, na temelju izravne primjene članka 29. stavka 6. Direktive RED II, čista sječa nije gospodarska djelatnost koju se može smatrati „okolišno održivom”, tako da upućivanje na tu odredbu u pobijanoj odluci nije pogrešno.

Opći sud odbija usto kao bespredmetan argument tužiteljâ prema kojem Uredba o operativnim smjernicama⁶ uopće nije korisna u kontekstu izrade kriterija tehničke provjere o kojima je riječ jer se njome ne mogu naložiti stroži zahtjevi od onih sadržanih u drugim aktima primarnog ili sekundarnog prava Unije.

Osim toga, prema mišljenju tužiteljâ, Komisija je pogrešno smatrala, pozivajući se na Direktivu RED II i Uredbu o LULUCF-u⁷, da su kriteriji „uštede emisija stakleničkih plinova” prikladni kako bi se zajamčilo da djelatnosti šumske bioenergije doprinose ublažavanju klimatskih promjena u skladu s člankom 10. stavkom 1. točkom (a) Uredbe o taksonomiji.

S tim u vezi Opći sud primjećuje da se tom odredbom upućuje na Direktivu RED II čiji se članak 29. stavak 7. odnosi na „kriterije LULUCF”. Ti su kriteriji u biti povezani s parametrima iz Uredbe o LULUCF-u, kojom se utvrđuju obveze država članica u pogledu korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva. Usto se Uredbom o taksonomiji zahtijeva da Komisija prilikom utvrđivanja kriterija tehničke provjere uzme u obzir „sve relevantno postojeće zakonodavstvo Unije”. Komisiji se stoga ne može prigovoriti to što je u pobijanoj odluci navela da je uzela u obzir odredbe Direktive RED II i Uredbe o LULUCF-u.

Osim toga, suprotno tvrdnji tužiteljâ, Komisija nije izjavila ni podrazumijevala da je obračun šumskih biogenih emisija na temelju Uredbe o LULUCF-u zamjena za smanjenje emisija. Naime, iz pobijane odluke proizlazi da upotreba šumske biomase doprinosi smanjenju emisija ako su ispunjeni određeni kriteriji, što je uostalom pretpostavka koju je sam zakonodavac formulirao u Direktivi RED II.

Opći sud odbija i argument tužiteljâ prema kojem je Komisija trebala objasniti na koji bi način emisije koje proizlaze iz sječe i izgaranja šumske biomase trebale biti „nadoknađene” u okviru Uredbe o LULUCF-u.

U tom pogledu primjećuje da Direktiva RED II polazi od načela da se biomasa koja je postala gorivo može kvalificirati kao energija iz obnovljivih izvora ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u tu svrhu. Riječ je također o pretpostavci koju je uveo zakonodavac i od koje Komisija ne može odstupati prema vlastitom nahođenju. Usto se Uredbom o LULUCF-u državama članicama

⁵ Direktiva (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora (SL 2018., L 328, str. 82., u daljnjem tekstu: Direktiva RED II)

⁶ Provedbena uredba Komisije (EU) 2022/2448 od 13. prosinca 2022. o utvrđivanju operativnih smjernica za dokaze kojima se pokazuje usklađenost s kriterijima održivosti za šumsku biomasu navedenima u članku 29. Direktive [RED II] (SL 2022., L 320, str. 4.)

⁷ Uredba (EU) 2018/841 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2018. o uključivanju emisija i uklanjanja stakleničkih plinova iz korištenja zemljišta, prenamjene zemljišta i šumarstva u okvir za klimatsku i energetska politiku do 2030. te o izmjeni Uredbe (EU) br. 525/2013 i Odluke br. 529/2013/EU (SL 2018., L 156, str. 1., u daljnjem tekstu: Uredba o LULUCF-u)

nalaže da održavaju svoje prirodne ponore ugljika. Stoga, budući da sustav kompenzacije emisija na koji se odnosi argument tužiteljâ proizlazi iz Uredbe o LULUCF-u, Komisija nije bila dužna objasniti navedenu kompenzaciju.

Tužitelji su pogrešno tvrdili i da se Komisija nije mogla osloniti na kriterije LULUCF s obzirom na to da se Uredbom o LULUCF-u ne obračunavaju sve emisije ugljika iz biomase, nego samo promjene u ponorima ugljika u šumi u odnosu na referentnu vrijednost koja se temelji na projekciji razina ponora ugljika u šumi na osnovi povijesnih razina sječe. Naime, da su se relevantnim kriterijima tehničke provjere prekoračili parametri utvrđeni Direktivom RED II i Uredbom o LULUCF-u, osobito obračunavanjem emisija nastalih izgaranjem šumske biomase u energetske sektoru, to je moglo dovesti do rizika od dvostrukog obračuna emisija stakleničkih plinova.

Naposljetku, Opći sud odbija argument tužiteljâ prema kojem Uredba o LULUCF-u u biti ne omogućuje dovoljno ciljani obračun emisija kako bi se utvrdilo u kojoj je mjeri sječa biomase odgovorna za prekomjerno iskorištavanje. U tom pogledu utvrđuje da se, u skladu s navedenom uredbom, referentna razina za šume država članica temelji na pretpostavci prema kojoj je omjer između upotrebe čvrstih materijala i iskorištavanja energije šumske biomase, kako je zabilježen u razdoblju od 2000. do 2009., stalan. Ta je pretpostavka, kojom se jamči da se povećanje sječe radi upotrebe bioenergije obračunava kao rashod u sektoru LULUCF, dovoljno ciljana.

Opći sud usto smatra da Komisija nije počinila pogrešku time što je odbila tezu tužiteljâ prema kojoj Delegirana uredba povređuje članak 2. Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC) i članak 2. stavak 1. Pariškog sporazuma o klimatskim promjenama, odobrenog 12. prosinca 2015. (u daljnjem tekstu: Pariški sporazum). U tu svrhu provjerava imaju li navedene odredbe izravan učinak.

Glede toga podsjeća na to da su, na temelju članka 216. stavka 2. UFEU-a, međunarodni sporazumi koje sklapa Unija obvezujući za njezine institucije i stoga nadređeni aktima koje one donose. Međutim, na odredbe međunarodnog sporazuma kojega je Unija stranka može se pozvati u prilog tužbi za poništenje akta sekundarnog prava Unije ili prigovoru utemeljenom na nezakonitosti takvog akta samo pod uvjetom, s jedne strane, da to nije protivno prirodi i strukturi tog sporazuma te, s druge strane, da su te odredbe sadržajno bezuvjetne i dovoljno precizne.

Opći sud navodi da ti uvjeti za mogućnost pozivanja vrijede i u okviru zahtjeva za interno preispitivanje na temelju Aarhuške uredbe, koji predstavlja prethodnu postupovnu fazu na kojoj se, po potrebi, može temeljiti naknadni postupak pred sudom Unije.

U ovom slučaju odredbe UNFCCC-a i Pariškog sporazuma na koje se tužitelji pozivaju nisu sadržajno bezuvjetne i dovoljno precizne da bi imale izravan učinak ni, slijedom toga, da bi se tužitelji mogli na njih pozvati.

Opći sud zatim provjerava jesu li te odredbe obuhvaćene jednom od dviju iznimki koje proizlaze iz sudske prakse Suda i koje sudu Unije omogućuju nadzor zakonitosti akta Unije s obzirom na međunarodni sporazum čak i ako nema izravnog učinka. U skladu s prvom iznimkom, iz pojedine pobijane odredbe prava Unije mora se moći zaključiti da se njome u pravnom poretku Unije nastojala provesti posebna obveza koja proizlazi iz sporazuma sklopljenih u okviru Svjetske trgovinske organizacije (WTO). Druga iznimka u biti pretpostavlja da ta odredba izravno i izričito upućuje na točno određene odredbe međunarodnog sporazuma o kojemu je riječ.

Međutim, u ovom slučaju tužitelji ne utvrđuju konkretnu odredbu Delegirane uredbe kojom bi se u pravnom poretku Unije konkretno nastojala provesti posebna obveza koja proizlazi iz članka 2. UNFCCC-a ili članka 2. stavka 1. Pariškog sporazuma. Usto se tim odredbama samo utvrđuju ciljevi i opća pravila a da se pritom ne definira točan način, pri čemu se strankama, među kojima je i Unija, ostavlja široka margina prosudbe za određivanje točnih načina njihova provođenja.

Opći sud dodaje da se ni u Uredbi o taksonomiji ne upućuje na UNFCCC i da samo jedna uvodna izjava navedene uredbe sadržava izričito upućivanje na točno određenu odredbu Pariškog sporazuma. Međutim, ta uvodna izjava nije dio normativnog dijela Uredbe o taksonomiji i stoga sama po sebi uopće nije obvezujuća. Slijedom toga, u ovom slučaju nije primjenjiva nijedna od dviju navedenih iznimki.

Naposljetku, Opći sud smatra da je sudska praksa na koju se pozivaju tužitelji⁸ i prema kojoj okolnost da međunarodni sporazum sadržava odredbe koje nemaju izravan učinak nije prepreka sudskom nadzoru poštovanja obveza koje se Uniji nameću kao stranci tog sporazuma, ostala izdvojena te se nije slijedila u naknadnoj sudskoj praksi suda Unije. Stoga je Komisija u pobijanoj odluci pravilno smatrala da se zakonitost Delegirane uredbe ne može ispitati s obzirom na odredbe međunarodnog prava na koje se pozivaju tužitelji.

Budući da je odbio sve argumente tužiteljâ, Opći sud odbija tužbu u cijelosti.

⁸ Presuda od 9. listopada 2001., Nizozemska/Parlament i Vijeće (C-377/98, EU:C:2001:523, t. 54.)